

- Zarzut piąty dotyczący naruszenia ogłoszenia o konkursie, art. 5 akapit pierwszy załącznika III do regulaminu pracowniczego, a w konsekwencji dotyczący oczywistego błędu w ocenie, ponieważ w konkursie AD 7 oceniano również predyspozycje kandydatów do zarządzania, podczas gdy kryterium to było zastrzeżone wyłącznie dla konkursu AD 9.
- Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad, o których mowa w wyroku Di Prospero/Komisja oraz naruszenia art. 27 regulaminu pracowniczego i zasady równości, ponieważ ogłoszenie o konkursie nie zezwalało na udział w dwóch konkursach dla AD 7 i AD 9, podczas gdy automatycznie przeniesiono na listę rezerwy kadrowej AD 7 kilku kandydatów, którzy zgłosili się do konkursu AD 9.
- Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania kandydatów i braku obiektywizmu w ocenie z powodu braku stałego charakteru komisji egzaminacyjnej z powodu częstych zmian w składzie komisji egzaminacyjnej oraz braku „shadowing” ze strony przewodniczącego.

**Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2023 r. – Impossible Foods/EUIPO – Société des produits Nestlé
(IMPOSSIBLE)**

(Sprawa T-273/23)

(2023/C 252/77)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Impossible Foods Inc. (Redwood City, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: T. Cohen Jehoram, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy IMPOSSIBLE – słowny unijny znak towarowy nr 12 775 664

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 marca 2023 r. w sprawie R 665/2022-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami niniejszego postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2023 r. – Tinkoff Bank/Conseil

(Sprawa T-275/23)

(2023/C 252/78)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tinkoff Bank SA (Moskwa, Rosja) (przedstawiciel: A. Genko, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie jej wniosku o stwierdzenie nieważności za dopuszczalny i zasadny, a w konsekwencji:
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. zmienionego w dniu 25 lutego 2023 r. rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2023/429 (Dz.U. L 59 I/ 278) w zakresie w jakim dodano skarżącą do wykazu podmiotów na które nałożono sankcje, pod numerem 200;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. zmienionej w dniu 25 lutego 2022 r. decyzją Rady (WPZiB) 2023/432 (Dz.U. L 59 I/ 437) w zakresie w jakim dodano skarżącą do wykazu podmiotów na które nałożono sankcje, pod numerem 200;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. zmienionego w dniu 25 lutego 2023 r. rozporządzeniem Rady (UE) 2022/330 (Dz.U. 51/1) poprzez dodanie nowego kryterium umożliwiającego nałożenie sankcji na „wiodących przedsiębiorców lub osoby prawne, podmioty lub organy zaangażowane w sektorach gospodarczych zapewniających istotne źródło dochodów rządowi Federacji Rosyjskiej (...)” w zakresie w jakim dotyczy ono skarżące;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r. (Dz.U. L 50/1) poprzez dodanie nowego kryterium umożliwiającego nałożenie sankcji na „wiodących przedsiębiorców lub os[oby]rawn[e], podmiot[y] lub organ[y] zaangażowan[e] w sektorach gospodarczych zapewniających istotne źródło dochodów rządowi Federacji Rosyjskiej (...)” w zakresie w jakim dotyczy ona skarżące;
- stwierdzenie nieważności aktów utrzymujących w zakresie w jakim dotyczą one skarżące;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów, które są co do istoty identyczne lub podobne, jak zarzuty podniesione w sprawie T-270/23, Rosbank/Rada.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2023 r. – Global 8 Airlines/Komisja

(Sprawa T-277/23)

(2023/C 252/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Global 8 Airlines (Biszkek, Kirgistan) (przedstawiciel: E. Novicāne, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości w zakresie, w jakim dotyczy on strony skarżące, indywidualnego środka przyjętego przez Komisję Europejską (Dyrekcję Generalną ds. Mobilności i Transportu) dotyczącego umieszczenia dwóch lekkich samolotów służbowych („statków powietrznych”) należących do strony skarżące w wykazie statków powietrznych objętych zakazem lotów na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (zwanym dalej „zaskarżoną decyzją”), o czym strona skarżąca dowiedziała się w dniu 20 marca 2023 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.